

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19004

гр. София, 18.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
закрито заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **5451** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал. 4 АПК вр. чл.172, ал.6 ЗДвП.

Образувано е по жалба на Ц. Н. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ № 1395020/05.05.2026 г., издадена от мл. Автоконтролър към отдел ПП при СДВР, с която на оспорващия е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 1, б.,,3“ ГГ от ЗДвП.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено с подадената жалба от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание чл. 171, т. 1, б.,,б“ ЗДвП е наличието на подадена жалба срещу самата заповед.

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по

чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН № 5312254/05.05.2026 г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. първо от ЗДвП.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Направеното с жалбата искане не съдържа мотиви, като не са изложени аргументи, обосноваващи наличието на основания за спиране, нито са представени доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. В жалбата липсват твърдения за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ и не са представени никакви писмени доказателства, които да водят до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ. Останалите аргументи изложени от молителя следва да бъдат преценени по същество в хода на производството по оспорване на заповедта и не са релевантни при разглеждане на искането по чл.166 АПК. Там е мястото да бъде обсъдено и възражението на жалбоподателя, относно констатацията на органите при извършване на проверката и издаване на процесната ПАМ, че от 31.03.26г., когато е изтекла ГО на жалбоподателя до 05.05.2026г., когато е извършена проверката, същия е управлявал МПС без ГО и че ГО е сключена след издаването на обжалваната в настоящото производство ПАМ.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Ц. Н. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ № 1395020/05.05.2026 г., издадена от мл. Автоконтрольор към отдел ПП при СДВР, с която на оспорващия е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 1, б.,3“ ГГ от ЗДвП.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.